

Důležitou roli v podpoře současné homeopatie hraje i Homeopathy Research Institute (HRI), nezávislá organizace se sídlem v Londýně, která se věnuje vědeckému výzkumu a obhajobě homeopatie na mezinárodní úrovni. Díky ní vznikají studie, které pomáhají vytvářet prostor pro dialog mezi klinickou praxí a akademickým prostředím.

V České republice se homeopatie po roce 1989 rozvíjela po svém. Objevily se nové školy a vzdělávací programy, přibýlo seminářů a metodu začala objevovat i část lékařů. Vznikla Homeopatická lékařská asociace, která sdružuje lékaře pracující s homeopatickými léky. Homeopatika jsou běžně dostupná v lékárnách, nejčastěji od francouzského výrobce Boiron. A časem se vytvořila síť homeopatických praxí a ordinací.

postoje veřejnosti byly rozdílné. Jedni homeopatii vítali, druzí ji odmítali jako nevědeckou. Debata byla rozdělená, přitom zájem ze strany pacientů zůstával stabilní a dál rostl. Dnes není homeopatie součástí hrazené péče, přesto existuje silná a různorodá komunita praktikujících, mezi nimi lékaři, farmaceuti i další odborníci, kteří ji dál rozvíjejí a propojují s mezinárodní scénou.

Pacienti se k homeopatii vracejí, protože jim nabízí jiný způsob práce a čas, který v běžné péči často nenajdou. U dětí bývají změny dobře viditelné a podobný obraz se objevuje i u zvířat, u nichž nelze předpokládat vědomé očekávání účinku. I to je důvod, proč zájem o homeopatii přetrvává napříč generacemi.

Historie přírodní medicíny i homeopatie připomíná, že léčení stojí na technice a zároveň na vnímavosti a vztahu mezi praktikujícím a nemocným. Je to příběh svobodné volby a intuice. V prostředí, které nás posouvá do tempa, jež neumožňuje zastavení, má tato tradice překvapivou sílu. Ukazuje, že hodnotu nemají jen metody, které lze patentovat nebo převést na čísla.

3. CO JE HOMEOPATIE: PRINCIPY A PRAXE LÉČBY

Podobné léčit podobným. Tak zní jedna z nejznámějších zásad spojených s homeopatií. Na první pohled působí jednoduše, ale nese v sobě hlubší rovinu pochopení. Co vlastně znamená? A proč přetrvává víc než dvě století a také dnes oslovuje tolik lidí napříč kulturami, věkem či životní zkušeností? V každodenní praxi jde o shodu mezi tím, co určitá látka vyvolá u zdravého člověka, a tím, jak se nemoc projevuje u konkrétní osoby. Tato shoda slouží jako vodítko k výběru léku, který odpovídá tomu, co se v daném člověku skutečně odehrává.

Homeopatie je celostní léčebný přístup, který vychází z přesvědčení, že tělo má v sobě schopnost samo-léčby a že v něm existuje vrozená inteligence, která neustále řídí a koordinuje všechny vnitřní procesy.

Neuvidíme ji sice pod mikroskopem, ale její projevy známe všichni. Rána, která se bez vnějšího zásahu sama zahojí, únava, která se promění v novou energii, nebo emoce, které se pročistí pláčem. To vše jsou projevy této skryté dynamiky, která usiluje o návrat rovnováhy.

Ve chvíli, kdy se tento řád naruší a tělo ztratí orientaci, vzniká nemoc. V ten okamžik přichází prostor pro impuls, který tělu nenásilně připomene jeho přirozený směr. Správně zvolený homeopatický lék jemně stimuluje vlastní regulaci organismu a umožní, aby se vnitřní obnova znovu spustila.

Na první pohled vše působí jednoduše. Proto může být matoucí, že se nejedná o přístup založený na pocitech bez řádu.